

PASAR MALAM 2015

"SUMATRA" I ALVIK BLEV EN STOR SUCCÉ

Temat för årets Pasar Malam var *Sumatra* och det innebar både fart och hög klass på underhållningen. Samandansen från Aceh avlöstes av Tallriksdansen, Tallriksdansen avlöstes av vår egen "Rockdrottning" Euis Darliah och Euis avlöstes av barnens framföranden osv. till maten tog slut på grund av det stora antalet besökare.

Årets Pasar Malam var nog den framgångsrikaste vi någonsin genomfört. Med stor säkerhet beror framgången på det fina samarbete vi lyckats etablera med PPI Swedia och Indonesiska Föreningen i Göteborg. Styrelsen riktar därför ett stort tack till alla som bidrog till framgången. Nu ser vi fram emot Pasar Malam 2016 och vi kan avslöja att vi har redan börjat fundera på hur vi skall överträffa 2015.

I DETTA NUMMER

1. "Sumatra" i Alvik blev en stor succé.....1
2. Wetu Telu håller fast vid sina traditioner.....2
3. Arisan är ett indonesiskt fenomen...3
4. Saknar du julen i Indonesien.....3
5. Basuki E Priyanto, Från Bandung till Lund med hög hastighet.....4

God Jul & Gott Nytt År

Selamat Hari Natal & Tahun Baru

Önskar Styrelsen & Sahabat

Ordförande: Nada Danielsson
 Redaktör/layout: Nina Mussolini-Hansson (ninahansson67@gmail.com)
 Redaktion: Elisabet Lind, Hans Hansson, Sissel Almgren
 Medlemsärenden: Salma Benckert Niklaus (sismedlem@gmail.com)
 Svensk-Indonesiska Sällskapet (SIS) www.svensk-indonesiska.se
 E-post (allmänna frågor) : swedish.indonesian@gmail.com
 SIS finns på Facebook.

Lomboks äldsta moské Bayan Beleq är mer än 300 år gammal

KULTUR

WETU TELU HÅLLER FAST VID SINA TRADITIONER

Ön Lombok har runt tre miljoner invånare, är ungefär 4 725 kvadratkilometer och domineras av den 3 726 m höga vulkanen Gunung Rinjani. Sasak kallas den inhemska befolkningen och övervägande delen av dem bekänner sig till islam. På Lombok samexisterar två helt olika trosinriktningar inom islam, nämligen Wetu Telu och Waktu Lima.

Den islam som spreds från Java hade inslag av Sufism och var tolerant mot Sasaks lokala traditioner. Javaneserna krävde inte att de helt och hållet skulle avstå från sina gamla seder och skapade därmed utrymme för Wetu Telus troslära. Den andra vägen av islam kom med "Bugis folket" från Sulawesi. De införde ortodoxa Sunniläror som i stor utsträckning var intoleranta mot lokala sedvänjor. Denna fas av islams intåg formade Waktu Lima och fick Wetu Telu anhängare att övergå till Waktu Lima.

Men Wetu Telu har överlevt och tillämpar en blandning av alla de trosläror som "kommit och gått" på Lombok. Än idag utövar de både animistiska och hindu - buddhistiska sedvänjor blandat med islam. Vi besökte den gamla byn Bayan för att få veta mer om Wetu Telu. Byn ligger på vägen upp till vulkanen Gunung Rinjani som enligt Wetu Telu är förfädernas boning och deras högsta väsen. Det första vi stöter på är byns moské uppförd på 1600-talet, den äldsta moskén på ön och centrum för Wetu Telu. I moskén hänger en väl bevarad gammal "Bedug" det vill säga en trumma som används när man kallar till bön. Strax intill har man uppfört några traditionellt designade byggnader där byborna säljer souvenirer och förfriskningar. Tar man steget in bakom denna fasad träder man in i en annan värld, där lever ättlingarna till ursprungsbefolkningen.

Mitt i byn har man rest en fyrkantig byggnad med spetsigt tak. I skydd av taket sitter några kvinnor, vi går fram och sätter oss bredvid dem och börjar småprata. Efter en stund bjuds vi på nybryggt kaffe och te direkt från deras eget "hemmarosteri". Under kaffepausen övergår småpratet till en avspänd dialog.

Vi får veta att de tillhör islam i sin hjärtan, även om deras ritualer är annorlunda. Inom Wetu Telu finns det fortfarande en stark tradition av gamla animistiska trosuppfattningar och förfädersdyrkan. Wetu Telu har anpassat sig men istället för att be fem gånger om dagen, ber man bara tre gånger. Den som jobbar i lantbruket eller ute på havet kan mot en liten summa pengar överlåta bönen till imamen. Den heliga månaden Ramadan har bytts ut till ett "3-dagars frande" och den viktigaste högtiden i kalendern är Maulid, Mohammeds födelsedag. Wetu Telu gör normalt inte pilgrimsfärden till Mecka, men vi får veta att man är flexibla och att det finns de som följer alla islams påbud. Viktiga händelser i livet är födelsen, döden, att ingå äktenskap och omskärelsen.

Invånarna försörjer sig på lantbruk. Byn består av 30 bostadshus, alla uppbyggda med en stomme av bambu, väggar av jord eller jord uppblandat med gräs och de flesta har ett golv av torkad jord uppblandad med kogödsel som binder ihop jorden. I byn finns stall samt förrådsbyggnader på pelare för att skydda skörden mot skadedjur som förstör och äter upp den

Byn har avdelat land där byns unga män kan bygga hus till sina familjer när dem gifter sig. Om en av flickorna gifter sig utanför byn flyttar hon till sin mans by. Att ingå äktenskap är en stor händelse i livet och mannen kan få betala upp till 20 kor i bröllopsgåva till brudens familj. Festligheterna har inga gränser och det bjuds på allt som byn och brudparets familj kan frambringa, t.o.m. kött från vildsvinen i skogen. Men innan de tillagar köttet måste det enligt Wetu Telu sedvänjor renas i kokosmjölk blandad med gurkmeja samtidigt som man läser ett mantra ur de gamla skrifterna.

Rövare men inga banditer

Att röva bort sin blivande fru är fortfarande en utbredd tradition bland Sasakfolket oavsett troslära, även om föräldrarna ofta vet vad som är på gång. Ursprungligen användes bortrövandet för att undkomma konkurrenter.

Reglerna för denna sed är enkla och måste följas steg för steg. Efter att flickan rövats bort av pojken måste han rapportera till byns hövding, som i sin tur meddelar flickans familj. En delegation från pojkens familj besöker därefter flickans föräldrar och förhandlar fram priset för flickan. När man är överens börjar förberedelserna för bröllopet.

Text och bild: Hans Hansson

SÅ SPELAR MAN ARISAN

1. Man börjar med att utse en ansvarig som samlar in pengar från medlemmar. Man kan betala kontant eller via bank.

2. Tillsammans bestämmer man hur många deltagare man skall vara. Det kan vara 10, 15, 20 eller fler personer, men ju fler deltagare man är ju längre tid tar det att få ut sin vinst.

3. Man bestämmer hur mycket varje deltagare ska satsa t.ex. 500 SEK, det går bra att dubblera och vinna två gånger.

4. Sen bestämmer man var man ska träffas, på restaurang eller hos en medlem och hur ofta man ska dra lott t.ex. en gång per månad.

5. När det är dags att dra vinnare skriver ansvarig ner alla deltagares namn på små papperslappar och rullar ihop dem och stoppar dem i en burk. Den som satsat dubbelt deltar med 2 lappar.

Därefter drar man en vinnaren eller kommer överens om en vinnare om någon behöver pengar just då. När man vunnit får man inte delta med sitt namn på papperslappen. Utan man måste fortsätta att satsa som vanligt så att alla får vinna sin del till slut. Arisan är därför ett spel med enbart vinnare.

Text: Nina Hansson

ARISAN ÄR ETT INDONESISK FENOMEN

När en indonesisk kvinna kommer till Sverige för att arbeta eller gifta sig så blir hon snabbt inbjuden till att delta i en Arisan. Sedan följer månadsvisa träffar med andra indonesiska kvinnor på olika restauranger eller i olika indonesiska kvinnors hem. Man äter mycket och gott samt pratar och umgås. Sedan samlar man in pengar som läggs ihop och sätts in på ett bankkonto. Dessa pengar lottas ut på ett kvalificerat sätt. Meningen är att man skall vinna tillbaka sina pengar som man satsat under ett år. Det finns dock en stark social förankring i detta. Om någon kvinna får extra utgifter t.ex. vid ett dödsfall så kan man begära att få ut dessa pengar i förväg utan utlottning. Mycket sinnrikt.

Men vad är bakgrunden till Arisan. Naturligtvis kommer det från traditioner i Indonesien. Kvinnor träffas och man samlar in pengar så man kan t.ex. köpa större partier av ris. Då får man ned priset och sparar pengar. Att kvinnor träffas regelbundet och "utbyter information" tycks vara gamla traditioner även i Sverige där man har så kallade syjuntor.

Min erfarenhet av en Arisan. Ibland blev jag inbjuden att följa med på restaurangbesök och en Arisan. Det fanns sannolikt en liten baktanke med den inbjudan. Jag skulle hjälpa till att ta hand om barnen, vilket jag tycker är roligt. Men att gå på Hardrock Cafe med hög musik och samtidigt som ett femtontal indonesiska kvinnor pratar med varandra är en otrolig upplevelse särskilt om man är en man. Kvinnorna pratade nästan alla samtidigt med rockmusik i bakgrunden. Och man förundras över att de hör vad den andra säger samtidigt med musiken och flera andra pratar.

Arisan är enligt min uppfattning en viktig aktivitet som leder till en snabbare integrering i det svenska samhället med speciell kunskap om restauranglivet på orten man bor.

Text: Mas Bengt alias BamBang Salim

SAKNAR DU JULEN I INDONESIEN?

Lanny Sinaga - Leifsson

Aprilya Orevi

Titis Supriyani - Ljungberg

Jag växte upp i ett område där oljebolaget Caltex personal bodde. Jag minns att Caltex dekorerade hela området med juldekorationer och att vi fick gå runt med pappa för att titta på dem alla. Vi barn spelade julteater och på juldagen kom tomten körandes med sirenerna påslagna i en röd Caltex bandbil. Från flaket kastade han ner godis och julklappar till alla oss som bodde där.

Jag saknar stunderna när familjen samlades och lagade mat tillsammans, olika maträtter och kakor. Pappa spelade piano och vi barn satt i ring omkring honom och sjöng. Vi åkte till kyrkan och som alla andra "Bataks" höll vi "Öppet hus" för alla våra släktingar och vänner vid nyår.

Det jag saknar mest från julen i Indonesien är gemenskapen och bönestunderna tillsammans med min gudfar som är präst. Den 24 December vaknade vi mitt i natten för att be. Därefter väntade vi på att vänner och bekanta skulle komma på besök och äta julmat hos oss.

En jul åkte vi till Indonesien med mina svärföräldrar. Men de var inte vana att äta mitt i natten. De försökte göra svensk julgröt och revbensspjäll men det var inte lika gott som i Sverige. Jag saknar inte indonesisk julmat men jag saknar julbönen. Här i Sverige är julen en fin tradition men med för mycket dekorationer som inte har något med julen att göra.

Jag saknar min familj och släktingar men också julmaten och vännerna. Tidigare åkte jag hem i december, men nu tycker jag att det är roligare att fira jul i Sverige. Här kan jag dekorera en riktig julgran, i Indonesien hade vi plastgran.

Min familj har bevarat alla de gamla jultraditionerna. En del av oss är kristna, en del är muslimer och en del hinduer, men vi har alltid samlat och respekterat varandras traditioner.

*Text: Nina Hansson
Bild: Facebook*

Returadress: Morkullevägen 18, 17564 Järfälla

Basuki Endab Priyanto är född i Bandung, han avslutade sin utbildning vid Institut Teknologi Bandung med universitetets högsta betyg. Efter en Masterexamen i Singapore och en PHD i Danmark hamnade Basuki i Lund. Där har han varit med och utvecklat 4G och numera är han en av 1000 utvecklare runt om i världen som bygger vårt kommande 5G-nät. Basuki jobbar för Sony Mobile Com. AB och har samlat på sig 27 patent.

Hans Hansson intervjuade Basuki under den Indonesiska Ambassadörens fest på Turning Torso i Malmö den 29 oktober 2015.

Sahabat: Det sägs att nästa stora fas av det mobila telekommunikations nätet 5G kan införas i början av 2020. Behöver ni mer tid eller kan ni göra det snabbare?

Basuki: Användarna trycker på och vill utnyttja fördelarna med 5G, men det tar sin tid att få alla grundfunktioner på plats. Den stora utmaningen blir de Olympiska spelen 2020 där all kommunikation är beroende av 5G. Men, var inte oroliga vi kommer att klara det.

Sahabat: Vem behöver 5G och varför, beskriv din roll i det här projektet.

Basuki: Alla i hela världen behöver 5G eftersom antalet anslutna enheter ökar. Både företag och privatpersoner vill vara uppkopplade och kommunicera med varandra, 4G räcker inte till. Min roll är att utveckla system som får alla enheter att kommunicera med varandra på ett snabbt och kostnadseffektivt sätt. Jag försöker även att hitta lösningar på hur man spar energi och måhända kan vi utveckla ett batteri som bara behöver laddas vart femte år.

Sahabat: Svenska teleoperatörer säger att ett kommersiellt tillgängligt 5G är klart att användas före 2020, är Indonesien redo för 5G år 2020?

Basuki: Det tror jag inte, 4G introducerades 2009 i Sverige och fem år senare i Indonesien vilket innebär att vi idag är fullt sysselsatta med att investera i uppbyggnaden av 4G. Återbetalningstiden fördröjer också satsningen på 5G och uppskattningsvis är vi igång 2025.

Sahabat: Du har pratat om "synergi", förklara vikten av förhållandet mellan staten, utbildning och näringsliv.

Basuki: Synergi för mig är när alla tre drar fördel av systemet. När staten finansierar utbildningen kan skolor och universitet förse industrin och affärsvärlden med kunniga anställda. De anställda producerar både varor och tjänster som i sin tur återförs till staten i form av skatt.

Sahabat: Du har sagt att du skulle bli "galen" om du åkte hem för att söka jobb, därför att det för närvarande inte finns några utmaningar för dig i Indonesien? Med din bakgrund, är inte "Minister of technology" en utmaning?

BASUKI ENDAH PRIYANTO

FRÅN BANDUNG TILL LUND MED HÖG HASTIGHET

Basuki: Min kompetens är hög och jag ser en utmaning i att jobba i högteknologiska länder där utvecklingen går snabbt och ställer krav på kontinuerligt lärande, så fungerar det inte i Indonesien. Minister, nej inte i dagsläget eftersom uppdraget innebär ansvar för alla former av teknik där resurser och utveckling styrs av politiska beslut.

Sahabat: Jag vet att du bryr dig mycket om din mamma, vad betyder din mamma och din familj för dig?

Basuki: Mina föräldrar och min familj är de viktigaste människorna i mitt liv. Dem är källan till min motivation och uppmuntrar mig på alla sätt.

Sahabat: Varför är en god relation mellan Indonesien och Sverige viktigt, kan vi bli bättre?

Basuki: När man jämför länderna upptäcker man att båda är unika, men på olika

sätt. När vi förstår olikheterna har vi mycket att lära av varandra och kan komplettera varandra i olika sammanhang. Jag önskar att Indonesien kan lära hur Sverige gör. Sverige är ju ett litet land men kreativt och produktivt och ni finns med överallt i världen.

Sahabat: Du syns vid aktiviteter arrangerade av Indonesia Diaspora Network (IDN), vad är din roll där?

Basuki: Jag är den globala organisationens vice Generalsekreterare och ansvarar för IDN:s medverkan på sociala media såsom Facebook, Twitter, Youtube, IDN:S hemsida m.fl.

Sahabat: Till sist, du är en "High Speed Developer" tänker du göra en "Time travel" när du drar dig tillbaka?

Basuki: Jag är en realistisk person, när jag drar mig tillbaka vill jag bringa mer tid med min familj.

Bli medlem i SIS nu!

Årsavgiften för familj 250 kr/år, för person 150 kr/år, studerande 100 kr/år
Postgiro 4339734-8

Uppge namn, adress och e-postadress

